

FÜGGETLEN UJSÁG

POLITIKAI, GAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI KÉPES HETILAP,
A „MAGYAR GAZDASZÖVETSÉG“ KÖZLÖNYE A MAGYAR NÉP SZÁMÁRA.

MEGJELEN MINDEN VASARNAP.

Egészévre 2 frt 60 kr.
Félévre 1 „ 30 „
Negyedévre 70 „
Egyes szám ára 6 krajczár.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos
ZSITVAY NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST,
IX. ker., Üllői-út 25. szám. (Köztelek).

Ferencz Ferdinánd házasodik.

A mult számunkban már említést tettünk arról, hogy az uralkodóház és ezzel együtt az alkotmányhű magyar nemzet azon örvendetes eseménynek néz eléje, hogy Ferencz Ferdinánd királyi főherczeg ő fensége, a magyar trón örököse, házasodni készül.

A családalapítás tekintetében a mi uralkodóházunk példaadólág jár elől az európai uralkodó családok előtt. Ő felsége a király mintaképe a jó szerető családapának s a királyi herczegek is mihelyt férfikorba jutnak, iparkodnak családot alapítani.

S ime most, a mint hire jár, a mi daliás trónörökösünk is házasodni készül, hagyományos családi szokás szerint szive választottját, a cumberlandi királyi herczeg szépséges szép leányát, Mária Lujza herczegkisasszonyt készül feleségül venni.

Midőn ez örvendetes esemény alkalmából szeretett trónörökösünk jól sikerült arcképét bemutatjuk, egyuttal fölemlítjük, hogy Ferencz Ferdinánd főherczeg ma 35 éves és ifjukora legszebb idejében van. A katonai pályára nagyon korán lépett s Linzben mint csapatparancsnok volt jó ideig. 1876-ban lépett hadi a gyi ranggal a 32. számú gyalogezredbe, a hol hat évvel később, 1882-ben főhadnagygyá neveztek ki.

Később áthelyezték a 4-ik számú dragonyos-

ezredbe s 1885-ben ennek kapitánya lett. Őrnagygyá 1889-ben, alezredessé 1890-ben nevezték ki. Ez utóbbi minőségben a 102. számú gyalogezredben szolgált, majd átvette a Nádasdy huszárezred parancsnokságát s 1892-ben vezérőrnagygyá lépett elő.

Ebben a rangban Budweisban a 38. gyalogsági dandár élén volt, mikor földkörüli utjának fáradoimai miatt súlyos beteg lett. Betegsége alatt 1897-ben nevezte ki ő felsége altábornagynak.

S a mikor a tél folyamán egészsége teljesen helyreállott, az agg uralkodó atyai gondoskodással a magyar trón várományosává tette őt s maga mellé vette társul az osztrák-magyar haderő feletti vezetésben, hogy ekként ifju utóda a hadvezetésben fejedelemhez illő jártasságot szerezhessen.

A trónörökös házasságának hire ugyan még nem bevégezett tény, de a magyar nemzet határtalan örömmel fogadja a házasság hírét, mert a tapasztalat mutatja, hogy a családot szerető apa egyuttal jó uralkodó is és e tekin-

tetben jóságos királyunk jó példát ad a fiatal királyi herczegeknek. A főherczeg az osztrák-magyar hadseregnek egyik disze, mint jó katona, odaadó bajtárs, a ki alantos tisztársaival szemben előzékeny, lekötözö modoru, erősen hiszszük, hogy e jó tulajdonai-
val mint uralkodó sok hasznára lesz a monarchiának.

Ferencz Ferdinánd trónörökös.

Váljunk el!

Mint már megírtuk, e hó 14-én a kereskedelemügyi miniszter országos értekezletet hívott egybe. Erre az értekezletre ismert politikusok, gazdák, iparosok, kereskedők és tudományos szakférfiak az ország minden részéből összesereglettek, hogy a kormány által előterjesztett nagyfontosságú kérdésben nyilatkozzanak. A kérdés, a mely fölött nyilatkozni kellett, az volt, hogy Magyarországnak Ausztriától való gazdasági elkülönítése esetén miképpen rendezzük be az önálló vámterületet, hogyan védelmezzük meg a vámterületen belül a magyar mezőgazdaságot és a magyar ipart a külföld versenyé ellen?

A védelemnek az eszköze, mint tudjuk a vámtarifa, a meg megállapítja azt, hogy a hozánk idegenből bejövő mezőgazdasági vagy ipari termelvények után mennyi vámot van jogunk szedni. Ilyen vámtarifát a kereskedelemügyi miniszter már összeállított és ez a vámtarifa abban az esetben léphet alkalmazásba, hogy ha Ausztriával kiegyeznünk nem sikerülne. Az értekezletnek tehát az volt a célja, hogy véleményt mondjon afelől, hogy a miniszter által összeállított vámtarifa vajjon megvédelmezné-e eléggé mezőgazdasági termelésünket és vajjon elég oltalmat nyújtana-e ma még fejletlen iparunknak továbbfejlődésére és főként az osztrák verseny ellen.

Azért volt rendkívül érdekes ez az értekezlet, mert ebben a kérdésben eddig a kormány magát az érdekelt nagyközönséget nem hallgatta meg, most pedig, íme megtudtuk, hogy a gazda, az iparos és kereskedő mily módon vélik biztosíthatni a saját boldogulásuk feltételeit és ezzel együtt az ország jólétét is.

Igen szomorú tapasztalatot szereztünk ebből a nagyfontosságú értekezletből. Azt hittük, hogy az egybegyűlt gyakorlati emberek örömmel fogják megragadni az alkalmat arra, hogy az Ausztriától való függetlenítésünk módjaival foglalkozzanak és íme, az értekezletnek több tagja nyíltan kimondotta, hogy félti Magyarországot az önálló vámterület veszélyétől. Féltik, mert ha mi magunkat Ausztriától vámvonalakkal különítjük el, úgy nyers terményeinknek egy biztos és szabad piaczat elveszítjük, akkor Ausztria nem tőlünk veszi a búzát és húst, hanem Oroszországtól és Szerbiától és ennek következtében a magyar gazda arra lesz kényszerítve, hogy a maga terményeinek a távolabb eső, idegen államokban keressen piaczat. A távolabb eső idegen államok azonban ép úgy védik a saját mezőgazdaságukat, mint mi védjük, tehát nemcsak szállítási költséget, de vámokat is fog kelteni fizetnünk a kiviendő nyerstermények után,

a mi nagyon természetesen az áraknak a rovására megy.

Ilyenformán beszélnek azok az urak, a kik az önálló magyar vámterület létesítésétől félnek és nem jut nekik eszükbe az, hogy ha minenkünk a búzára meg a husra nézve Ausztria volt a fogyasztó piacunk, Ausztria iparcikkeit viszont a mi piacunkra hozta be vámmentesen, ez nyomta kisiparunkat, megakadályozta ipari fejlődésünket és évenként milliókkal többet árult ki minálunk, mint ő nála. Elfelejtik az önálló vámterület ellenzői azt is, hogy Ausztria eddig sem kegyelemből vette meg a mi nyers-terményeinket, hanem megvette azért, mert szüksége volt reájuk, és megfogja venni a jövőben is, mert kenyérre és husra ezután is csak szüksége lesz.

Szüksége lesz arra is, hogy a magyar piacot ipari cikkeknek lehetőleg biztosítsa, ennek következtében nem kell attól félnünk, hogy Ausztria a különválás esetén a mi számunkra teljesen elvész, sőt ellenkezőleg, a búzákat és husunkat megveszi épp úgy, mint eddig, mi pedig az ipari cikkeit megveszszük épp úgy mint eddig, azzal a különbséggel, hogy azért a mit mi árulunk el nála, mi fizetünk neki helypénzt (a vámokban,) azután pedig a mit ő árul ki nálunk, ő fizeti meg nekünk a helypénzt. Ez az igazságos alku, a mely mellett egyik félnek sincs megkötve a keze, mindakettő úgy alkudhatik meg a többi állammal, a hogy neki tesszik és mindakettő úgy emelheti fel a helypénzt, (a vámot) egyik vagy másik árura nézve, a mint neki arra az árura szüksége van, vagy nincsen.

Mi tehát lelkünkben hives vagyunk az önálló vámterületnek már csak a gazdasági szabadságból meríthető haszon miatt is, azonban még inkább hives vagyunk annak, ha tekintjük a politikai helyzetet s látjuk azt, hogy Ausztriában az alkotmányt maholnap véglegesen sarokba dobják és császári rendeletekkel fognak kormányozni. Az alkotmány nélküli Ausztriával a kiegyezést a törvény is tiltja, de látjuk ezenkívül az osztrákoknak gyűlölködését és tapasztaljuk, hogy minden vonalon és mindig csak az osztrák érdek győzedelmeskedik; bármilyen szerződést kössünk is, annak mindig az osztrák szedi gyümölcsét. Hogy lehessen most már e tapasztalatok után azt hinni, hogy a vele való közösség a mi hasznunkra van?

A mi jó uraink, a kik mégis félnek a különválástól, arra gondolnak, hogy ennek a szegény, rossz idők és rossz politika által elszegényített országnak merész vállalkozás egy egész új helyzetet teremteni, a mely helyzetnek a következményeit teljes bizonyossággal még nem ismerjük. Az bizonyos, hogy az elszakadás egy kis megrázkódtatással jár, még abban az esetben

is, ha azok, a kik elszakadnak, mindenkor csak czivakodó felek voltak, ám a hosszú idők folyamán megszokták egymást, megszokták a versengést és beletörődtek a helyzetbe. Bele lehet törődni ilyenformán a szolgaságba is, s ha az a kit balsorsa szolgálává tett, kishitűen fél a felszabadítás fáradságától, tart attól, hogy a kísérlet nem sikerül s ebben a habozásában az alkalmas pillanatot nem ragadja meg: az ilyen habozó örökké szolgál marad.

Ilyen szolgák leszünk mi is, és megérde-meljük ezt a szolgaságot, hogy ha a mostani kedvező alkalmat nem használjuk fel arra, hogy Ausztriával örökre szakítsunk. Végét kell vetni már ennek az áldatlan versengésnek, a mely köztünk folyik, végét kell vetni annak a gyanakodásnak, amelylyel egymást illetjük, mindegyik fél, azt mondván a másíkról, hogy az ő zsirjából él. Végét kell vetni ennek az osztzkodásnak és másképen végét nem vethetjük, mintha felállítjuk az önálló magyar vámterületet, a melylyel gazdasági téren teljes szabadságunkat biztosíthatjuk.

Minden gondolkozó magyar ember, aki nem ijed vissza kislelkűen az legelső akadály elől, kell hogy hiva legyen az önálló vámterület eszméjének, a ki pedig az osztrákokkal való gazdasági közösségünk áldásos következményeiről álmodozik, annak egy erre nézve találó jó magyar közmondást juttatunk az eszébe, a mely így szól: „Ha ketten ülnek egy lovon, az egyiknek elől kell ülnie“. Ideje már, hogy erről a közös lóról le szállítsuk az osztrákot, a kinek eddig mindig a háta mögé kerültünk.

A jégkárosultak érdekében.

Országszerte javában folyik az aratás és Istennek hála, sok helyen a nagy jégverés daczára is igen kielégítő a terméseredmények. Ami még inkább örvendeztet bennünket, ez az, hogy a munkások és a munkaadók között amultévi egyenetlenkedések nem ismétlődtek. Békésen folyik az aratás mindenütt; úgy látszik tehát, hogy mióta Várkonyiéokra rátette a törvényszék a kezét, a felizgatott s félrevezetett nép is lecsendesül lassacskán s belátja azt, hogy mint eddig, úgy ezután is csak a becsületes munka marad a megélhetés s boldogulás eszköze.

Sajnos, a dunántuli részeken igen szomorú aratás van az idén. A júniusi jégvihar ott okozta a legnagyobb károkat és sok gazda a bevetett magot is alig kapja vissza; itt természetesen a munkásoknak sincs keresete. Éppen ezért a dunántuli jégkárosultak érdekében értekezletet tartottak ennek az ország résznek a képviselői.

Julius 17-én Székesfehérvárott mintegy 13 orsz. képviselő jelent meg ezen az értekezleten s behatóan tanácskoztak a fölött, miként segítsenek

azoknak a gazdáknak és munkásoknak a sorsán, a kiket kegyetlenül sujtott, nyomorba kergetett a jégverés. *Füsth* főispán előadta, hogy 35 községet sujtott a jégkár, a mely 70—75 százalékig terjed. Hogy a kormány a vesztett termést némileg pótolja, elrendelte, hogy köles-, muhar- és hajdinamagot megfelelő ár mellett osszsanak ki. Szerinte az első segítség az adóhalasztás, vetőmag és hogy a súlyosan sujtottaknak mindenekelőtt kenyerek legyen. Komoly tanácskozás után az értekezlet elhatározta, hogy állandó segítő-bizottsággá alakul, melynek elnökévé megválasztják *Lits* Gyulát, jegyzővé *Major* Ferenczet és *Kalocsay* Alánt. Az értekezlet azután abban állapodott meg, hogy fölterjesztést fog intézni a kormányhoz az iránt, hogy azoknak, kiknek a jég 50 százalék kárt okozott, az adója engedtessek el egészen, a többinek a kár arányában: a károsultak adóhalasztást kapjanak jövő október 1-ig. A vetőmagot első sorban a nyárit, a lehető legolcsóbban bocsássák rendelkezésére a gazdaközönségnek s annak ára csak a jövő évben téríttessék meg. Őszi vetőmagot adjanak ingyen, ha a kár 50 százalék, legjobb esetben, hogy az egy-egy év múlva adassék vissza és pedig a piaczi folyó ár szerint. Végül határozzák meg a közigazgatási bizottságok, hogy ott, a hol a segítségre rügtön szükség van, pénzben, lisztben, vagy gabonában nyujtassék-e a segítség. Kivánatos, hogy ez a mozgalom sikerrel járjon, és enyhítse azt a csapást, amelyet kivált a Dunántulra mért a mostoha időjárás; de kivánatos az is, hogy a gazdák, okulva a történeteken, a jövőre nézve nagyobb mértékben biztosítanak terményeiket a jég ellen, mert tömeges biztosítás után a díjtételek is esökkennének s csekély áldozattal jégverés esetén senki sem volna kegyelemkenyérre szorulva.

A kortespolitika bünei.

Nagy feltűnést keltett országszerte egy sikkasztás, a melyet Krivány János, aradi árvapénztáros követett el. Ez a lelketlen ember 259.000 forintot sikkasztott el az árvák pénzéből s midőn bűnét már leplezni nem tudta, külföldre menekült, itt hagyva családját a szegyennek.

Az ellenzéki ujságok ez alkalommal méltán kelnek ki a megyei közigazgatás hanyagsága s tökéletlensége ellen. Ma a vármegyéknél az u. n. pártfogásos rendszer uralkodik, a mennyiben a törvényhatósági tisztviselők legnagyobb részét a sógorság, komaság s egyéb atyafiság jussán kerülnek hivatalba, így aztán természetesen a fegyelem laza, ellenőrzés alig van, a közigazgatás pedig átkozott rossz.

De még az is baj, hogy a közigazgatási tisztviselők érdemeit aszerint mérik, mint válnak be kormánypárti korteseknek s ha valaki korteserényekben tündököl, szemet hunynak gyengéi előtt, hisz a főispánnak is az a legfontosabb

feladata, hogy szavazatokat kerítsen és szállítson a kormánynak. A sikkasztó Krivány is buzgó kormánypárti kortes volt s ennek köszönheti, hogy olyan bizalmat élvezett felülről s olyan laza felügyelet alatt állott.

A közigazgatás államosítása nem segítene a helyzeten, mert így a kortespolitika még jobban érvényesülne, holott máris egész bünkrónikát lehetne összeírni azokról a sikkasztásokról és visszaélésekről, a melyeket a dédelgetett s szabadjára eresztett korteshivatalnokok elkövettek. A közélet addig meg nem tisztul, míg meg nem bukik ez az egész mai, szabadelvűnek nevezett rendszer, a melynek a kortespolitika létfeltételét képezi!

Osztrák-magyar versengés.

Beköszöntött a kánikula, vége a vámértekezletnek is s most már igazán szünetel a politikai élet. Csak a magyar, meg az osztrák miniszterelnökök nem hajthatják fejüket nyugalomra. *Thun*, osztrák miniszterelnök sorra alkuszik a nemzetiségi és politikai pártokkal, hogy milyen feltételek mellett volnának hajlandók támogatni a kormányt. A pártok azonban nem igen akarják az osztrák parlament alkotmányos működését elősegíteni. Ugy gondolkoznak, hogy ha Ausztriában az alkotmányos élet szünetel, akkor törvényszerint Magyarország nem kötheti meg vele a kiegyezést. Ennélfogva önálló vámterületet kell alkotnia s amennyiben az önálló vámterület révén új jövedelemre tesz szert, az osztráknak lesz jogzíme hozzá, hogy a kvóta felemeltetésével ezt az új vámjövédelmet elszedegesse a magyartól.

Bánffy szorgalmasan utazgat Bécsbe, de hogy mit végez ott s mik a kilátásai a jövőre nézve, arról hallgat. Majd ha összeül az országgyűlés, előterjeszti a befejezett tényeket, s az engedelmes többség szavazni fog. Addig tesz-vesz a maga szája-ize szerint; mi köze hozzá a nemzetnek, hogy miben sántikál a furfangos székel. Báresak az osztrákot is ki tudná játszani a furfangjával, mint ahogy mitőlünk elszedegette a személyes jogokat s kezébe kerítette a pénzt és a hatalmat; ebben azonban nem bizunk. Csak annyit látunk, hogy szorult helyzete van a kormánynak, mert különben nem hívott volna össze országos értekezletet ilyen sebében az önálló vámterület felállítására kérdésében. Ezzel az értekezlettel rá akart ijeszteni az osztrákra, hogy nézz ide, mi is tudunk ám háboruszkodni; de az osztrák nem ijedt meg, mert látta, hogy a kormány csak tüntet s így felelt: „Jól van, ti csak csináljátok meg a külön vámterületet, mi pedig majd kicsináljuk a magasabb kvótát s mégis csak mi merítjük le a tejfölt.” Majd szeptemberben válik meg, van-e elég erély s hazafiság a magyar kormányban, hogy megvédelmezze a magyar érdekeket az osztrák kapzsiság ellen?!

Külföld.

A háboru. Kuba szigetének legfontosabb kikötő városában Santiágóban a győztes amerikai csapatok kitűzték az amerikai csillagos lobogót. Ez annyit jelent, hogy a spanyoloknak évszázados uralmuk Kuba szigetén véget ért.

Hajó hadainak roncsai a tenger alatt vannak, kubai szárazföldi csapatjai letették azt a fegyvert, a melylyel oly vitézül harcoltak: a háború veszteségesen van.

Amerika tehát elérte célját, mert Spanyolországot úgy vizen, mint szárazon megvervén, a gazdag talajú Kuba sziget délkeleti részének uralmába jutott. Most már csak rövid idő kérdése, hogy az egész szigetet hatalmába vegye, mert a spanyolok a tulnyomó erőnek már sokáig ellentállni nem tudnak.

Ám Amerika ha győzött is, azért nem vonta meg tiszteletét a levert, de mindvégig vitéz hadaktól, mert a Santiágo védelmében legyőzött spanyol csapatoknak szabad kivonulást engedett, sőt a tisztek még kardjaikat is megtarthatták. Katonai pompával fognak kivonulni az ütközet szomorú színhelyéről és az amerikai hajók hazájukba szállítják őket. Most már Amerika természetesen nem elégszik meg Kubával, hanem a többi spanyol gyarmatbirtokra is megjött az étvágya, a melyeket a védtelen, megtört nemzettől könnyű szerrel elszedhet. Sőt még azzal is fenyegeti Spanyolországot, hogy hajóhadaival partmenti városait megtámadja és bombáztatni fogja. Ezt a fenyegetést azonban valószínűleg nem lesz oka beváltani, mert a békealkudozások már megindultak; előreláthatólag tehát rövidesen ismét helyreáll a béke a két háboruszkodó hatalom között. Ennek azonban Spanyolország szörnyű árát fogja fizetni, mert nemcsak Kuba szigetet veszti el, hanem e mellett még nagy hadisarczezzel is kárpótolnia kell Amerikát.

A szerencsétlen Spanyolországot ez a veszteség háboru teljesen tönkre tette, elkeseredett népében az elégedetlenség dúl, úgy hogy katonai kormányt kellett alakítani, mert komolyan tartanak a forradalom kitörésétől.

MI UJSÁG?

Negyedmillió sikkasztás.

— Az aradmegyei árvapénztárból. —

Arad vármegye székházában a múlt hét végén óriási sikkasztásnak jöttek nyomára, melynek elkövetője *Krivány* János megyei árvagyámpénztáros, a ki pénzvágtyát kielégítendő, az árvák vagyonához nyult bűnös kezével és abból egy negyedmillió forintot sikkasztott. Ez az összeg a kiskoru Almai

Olivér gróf alesi földbirtokos vagyonaként a megyei árvtárban kezelt értékpapirokból állott.

Az aradvármegyei közigazgatás hallatlan laza és botránnyos rossz ellenőrzése tette csak lehetővé ezt az óriási sikkasztást.

A negyedmillió árvtári sikkasztás részleteiről az alábbi tudósításunk számol be.

Krivány János Arad vármegye árvaszékének pénztárosa ez év június első napján kéthavi szabadságot kért. Már előzőleg híresztelte ismerősei között, hogy hosszabb külföldi utra indul, a honnan csak szeptember elején tér vissza. Családját Tusnádra küldte nyaralni, a hová azok évek óta jártak.

E hó elején Purmann József pénzügyminiszteri titkár, Krivány sógora Hamburgból pénzes levelet kapott. Purmann felbontja a levelet, 15 000 forint volt benne s egy levél, melyet Krivány írt Purmannnak s a melyben arra kérte, hogy a mellékelt 15.000 forintot küldje el Tusnádon nyaraló családjának. Purmann sehogy sem tudta megérteni, miért küldi neki Krivány a pénzt s nem egyenesen családjának. A levél és értékes tartalma gyanút ébresztett Purmannban, s a helyett, hogy a pénzt elküldte volna Tusnádra, egyenesen Szatmáry alispánhoz ment, átadta neki Krivány levelét s a pénzt s gyanujának is kifejezést adott, hogy Krivány elutazása, külföldön való tartózkodása, ez a pénzküldemény, a levél, alighanem rosszat jelentenek. Szatmáry alispán jelentést tett Fábíán László főispánnak, a ki nyomban elrendelte a rovancsolást. A vármegye ellenőrző bizottsága azonnal hozzáfogott a rovancsoláshoz, munkáját megkönnyítette az a dolog, hogy épp párnappal előtt Almai Olivér, akinek vagyonát az árvaszék kezelte, nagykorusítani kívánta magát s a vagyonára vonatkozó számadatok nem voltak rendben.

A rovancsoló bizottság e nyomon haladva, csakhamar arra a meglepő felfedezésre jutott, hogy az Almai-örökösök vagyona, mely kétszázötvenkilencezer forint értékű földhitelintézeti kötvényekben volt elhelyezve s a melyet az árvaszék kezelte, eltűnt.

A rovancsoló bizottság felkutatta az összes pénzszekevényeket, de schol sem akadtak nyomára a nagy összegű értékpapirnak, mire megdöbbenve, konstataulta, hogy kétszázötvenkilencezer forint értékű földhitelintézeti kötvényt az árwapénztárból elsikkasztottak, s nem fért ahhoz kétség, hogy a sikkasztást Krivány pénztáros követte el, kinek lakását a rendőrség átkutatva, nem talált sok fedezetet. A sikkasztó vagyona alig egyötödét fedezi az összegnek. Krivány a kötvényeket részben Aradon, Nagyváradon, Szegeden és Budapesten értékesítette el. Feltűnő, hogy az aradi bankházakhoz a nagy értékű pénzkötvényeket megyei szolgálóval vitette a sikkasztó.

A vármegyei közigazgatási bizottság fegyelmi vizsgálatot indított Szatmáry Gyula alispán, Pécskán Sándor árvaszéki elnök, Schweiger Alajos főszámvevő és

Vörös Vidor tiszti ügyész ellen, továbbá Pécskán Sándor árvaszéki elnököt, Barb Éfrem ellenőrt és Hanacsek Béla helyettes ellenőrt felfüggesztette állásuktól arra az időre, amíg a fegyelmi vizsgálat tart.

A sikkasztót Európaszerte körözteti a belügyminiszterium.

Emlékeztető az 1848/49-iki napokra. 1848 július 17.

Futtakról a magyar őrség visszaveri a szerbeket. A szerbek a megtámadott Földvárt gyújtogatják, míg Bechtold magyar vezér visszaveri őket.

1849 július 18. Pöltenberg Ernő honvédtábornok, a kápolnai hős, Vadkert fölött a Lókos pataknál Aurep orosz tábornokkal erős harcra vív.

1849 július 19. Lüders Tolmácsnál Ihász Dániel seregét a vöröstoronyi szorosba, majd onnan a Havasalföldre nyomja, hol Omer basa lefegyverzi.

1848 július 20. Jellasich személyesen találkozza Hrabovszkyval, követelőleg föl hívja, hogy a császári ház jóváhagyásával folytatott háboruját segítse.

1848 július 21. Szegeden a képviselőház ülésén Szemere benyújtja a nemzetiségek szabadságának kedvező törvényjavaslatát.

1848 július 21. Szemere belügyminiszter a pártütők által előidézett polgárháborúnak végetvetendő, a Bács-Bánság, ugyszintén Zaránd, Csongrád, Békés, Csanád és Pest megyék területére elrendeli a rögtönítélő haditörvényszékek felállítását.

1848 július 22. Az osztrák kormány Jellasich bánnak kéz alatt tizezer löfegyvert küld.

Hagyaték az árváknak. Az e hó első felében elhunyt Blahunka Ferencz fővárosi ügyvéd, a ki az utóbbi években teljesen visszavonult az ügyvédi gyakorlattól, mintegy 150.000 frtra rugó vagyonának felét a budapesti protestáns országos árvaegyletnek hagyományozta. Kovácsy Sándor orsz. képviselő, szabadságutjáról azonnal a fővárosba utazott, hogy mint a nevezett egyesület elnöke a hagyatékot rendezze és átvegye.

Hazugságok Magyarországról. Egy hannoveri egyetemi professzor földrajzi kézikönyvet írt. A hatszázlappos könyv Magyarországról másfél lapon számol be. És a másfél lap telve butasággal, rosszakarattal. Azt írja a hannoveri professzor hazánkról, hogy Ausztria tartománya, fővárosa Kronstadt, koronázó-városa Pozsony. Van még ott — folytatja a könyv — Buda 30,000 lakossal és Debreczen 25,000 lakossal, akik „Kanászen in gatyasz”, — kanászok gatyában, — (nesze neked büszke kálvinitsa Róma), akik sertés- és lótenyésztéssel foglalkoznak és nagyobbára tanyákon laknak. És ezt egy egyetemi professzor írja. A könyv 1889-ben jelent meg és most is közkezen forog a derék hannoveriek között, ahol, ugy mondják, sok a tudós.

Amerikai pénz a felvidéken. A kassai postaigazgatóság most készült el a múlt évi postaküldemények összeállításával. Az adatokból megtudjuk, hogy

GAZDASÁGI DOLGOK.

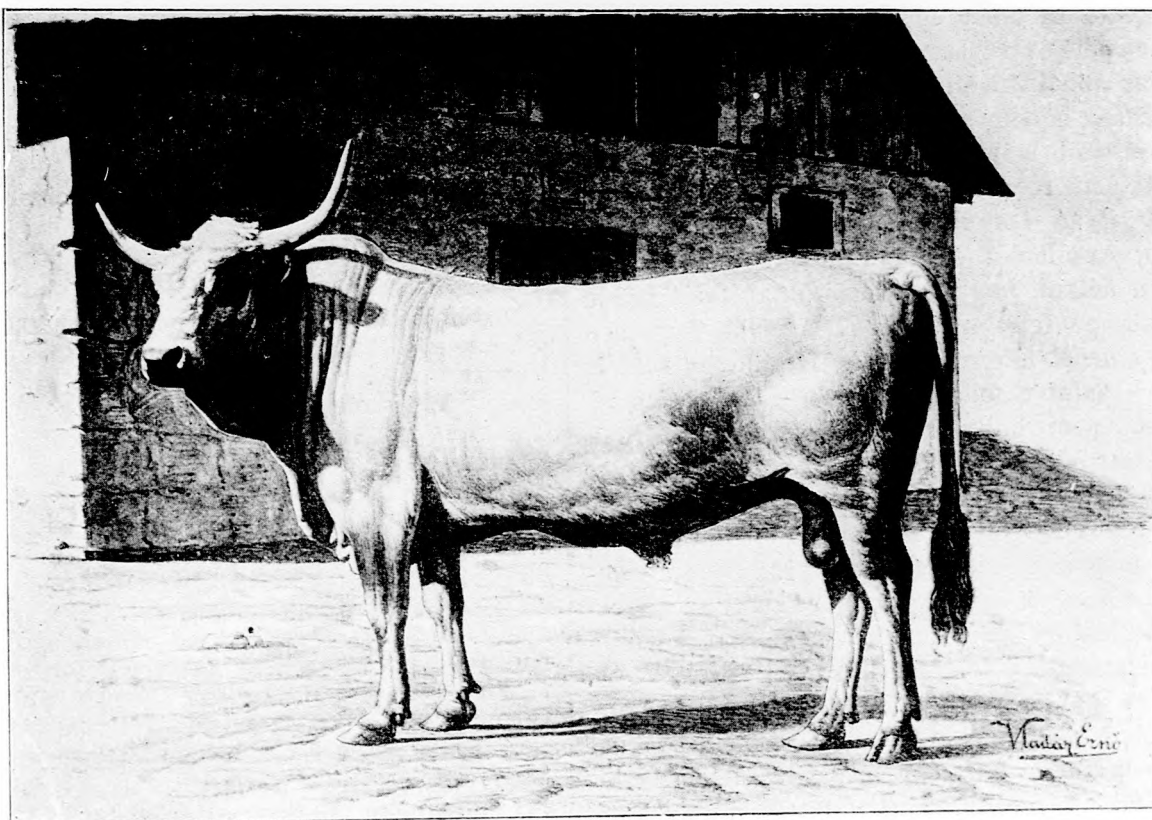
Egy hasznos marha.

Ma már nem elégszünk meg, hogy a szarvasmarhánk jó igavonó állatot adjon, hanem különösen azt kívánjuk, hogy sok és jó tejet is fejjünk tőle. Ezért hoztunk be annyi különböző külföldi fajtát, melyek annyira el vannak már terjedve, mintha mindig itt tenyésztettek volna.

Ámde a külföldről behozott finom szarvasmarhafajták csak akkor adnak sok és jó tejet, csak

olyan egészséges és edzett tejelő marhánk lesz, amely bármiféle külföldi fajtának fölötte fog állani.

Ez a tenyésztés bizony nem könnyű, de hogy lehetséges, azt ifj. *Lészai* Ferencz magyar-gorbói birtokos megmutatta, aki évek hosszú során át kiválasztotta a legjobb tejelő teheneket és ma már 30—35 darab tehénből álló olyan magyar tenyészet van, amelyben egyes tehenek naponként 6—8 liter legkitünőbb tejet adnak. Természetes hogy nem szalmát ad télire a teheneknek és nyáron a legelő mellett istállóban is ad a teheneknek takarmányt. De a tehenei a jó tejelés mellett ezért edzettek és szívósak, kitünő ökröket is nevelnek és hizlálásra is jó anyagot adnak.

Tenyészbika ifj. *Lészai* Ferencz magyar-gorbói tejelő magyar gulyájából.

akkor fejlődnek megfelelőleg, ha kitünő és sok takarmányt kapnak és nagyon jól gondozzuk őket. Ezenkívül ezek a külföldi fajták a különböző állati betegségekkel szemben nem viseltetnek elegendő ellentálló képességgel. Így tehát az Alföld legnagyobb részén bizony kénytelenek vagyunk a mi régi jó fehér szarvasmarhafajtánkat föntartani, amely kitünő igás állatokat nevel, kevés takarmánnyal megelégszik és a betegségek ellen nagyon edzett. Ezenkívül azonban az a jó tulajdonsága is megvan, hogy kellő módon nevelve és táplálva, kitünő tejelő állatokat is szolgáltat. Ennek, különösen, ha általánosabbá válik s jól tejelő magyar tehenek kiválasztása és tenyésztésre alkalmazása, az a nagy előnye is lesz, hogy a jó és sok tej szolgáltatása mellett az állatok a rosszabb takarmánnyal is megelégszenek és

Hogy a tenyészet ilyen tartós és nevelés daczára sem vesztette el magyar jellegét, azt az ide-mellékelt képen bemutatott szép jellegű magyar bika mutatja.

Utmutatás a csikoslábu buzalégy irtására.

A csikoslábu buzalégy (*Chlorops taenispus*) nálunk kétféle kárt tesz: az egyiket ősszel a fiatal vetés megfertőzésével, a másikat tavasszal a szalmaszál legfelső részének sajátszerű megtámadásával

Az őszi kártétel, mely legjellemzőbb alakban a buzánál látható, abból áll, hogy a légy kis álczája a levélen lecsuszva, a fiatal növény közepébe húzódik, a mely azután rendellenesen nő, és gyöke-

rénél valósággal kis hagyma alakúvá fejlődik. E megvastagodott töben azután megtalálható az áleza, mely az egész telet, mint ilyen huzza ki. Ez az áleza fehér, teljesen felnőtt korában 6-7.5 mill. hosszú, hengeres testű, testvége két nyulványba végződik és fehér alapszínéből áttetszik a béleső, sötétlő vonal alakjában. Bábja, mely ugyancsak a buzatóben tavasszal található, 6-7 milliméter hosszú, fényes, sárgás barna, hengeres idomu és mindkét végén hirtelen kihegyesedik. A kora tavasszal rajzó kis légy citromsárga és hátán fekete-barnás sávokkal (csikokkal) bir. Ez nemcsak a gabonaféléket, de a vadontermő fűféléket is szereti.

Tavaszi rajzáskor meg szokta fertőzni a gyenge késő őszi, vagy tavaszi buzavetéseket. Ez a második kártétele azonban egészen elüt az ősztől, a mennyiben petéjét tavasszal a gabonaszárak hegyébe tojja s az abból kikelt áleza nem huzódik lefelé a gyökérhez, hanem a kalászhüvelyen át levándorol közvetlenül a kalász alatt levő első bütökök közé: itt nem rágja át a szárt, hanem a levélhüvely alatt olyan csatornát vág rajta, a mely épen a száron, körülbelül két milliméter szélességben huzódik a nélkül, hogy az áleza annak falát befelé (a szár közepe felé) átrágná. E támadás folytán a fertőzött szárnál három jelenség látható: először is a kalász — mint mondani szokás — *hasban marad*, hüvelyéből nem bujik ki; másodszor a szárnak megtámadott bütökök köze *feltűnően megvastagodik*, vagyis, mint azt nevezni szokás, *köszvényes* (podagrás) lesz és aránylag véve rövid marad; harmadszor pedig a megvastagodott (köszvényes) száron mindig *ott van a rágott csatorna*, mely az áleza szennyes-barnás ürülékével tele van. Ez a három jelenség feltétlen ismertető jele e légy tavaszi kártételének. Álezája és bábja, mely a kalász alatt található, most is olyan, mint a milyen az őszi nemzedéknél volt. A csikoslábu buzalégy tavaszi kártétele leginkább a táblák szélein, kivált füves mesgyékkel, rétekekkel határos részeken látható, világos jelével annak, hogy e légy e vadon termőfüvekből huzódott ide. Akad azonban elvétve a táblák belsejében is.

Aratás idején kikelt a légy s akkor, ha késő tavaszi vetés nincs, vadon termő füvekre vándorol, a honnan a nyári ivadéka ismét az őszi vetésekre kerül vissza.

Magyarországon, honi tapasztalataink szerint, mind a két kár egyformán veszélyes, noha gazdáink inkább csak a tavaszi bajt ismerik, az őszi egy szerűen a hesszeni légynek tulajdonítják.

Védekezésül ellene csak késő őszi vetést lehet ajánlani, de az előzetesen (augusztus vége felé) alkalmazott csalogató vetésekkel együttesen. A csalogató vetés abból áll, hogy a gabona learatása után a sekélyen megszántott tarlóba gyorsan növő gabonát (buzát, árpát) vetünk, hogy a légy arra tojja le a petéjét. Ezt a csalogató vetést azután rendszeren őszi vetés-

kor, mélyen le kell szántani, s ekkor a petékből kikelt fiatal kukacokat is tönkre tesszük, úgy, hogy az tavasszal már nem tehet kárt. Nagy gond fordítandó természetesen arra is, hogy a buzaföldek szomszédságában a mesgyék füve, ha egészen ki nem irtható, legalább gyakrabban (kivált augusztusban) levágassék, hogy a benne élő álezákkal együtt elszáradjon.

Minthogy e légytől a tavaszi gyöngye vetés is igen sokat szenved, azért gondoskodni kell, hogy az korai és erőteljes legyen.

Ugyancsak tavasszal lehet menteni azt az őszi vetést is, a melyet e légy már az előző őszzel támadott meg: ebbe tavasszal foltonként csalogatóul egy-két barázdába buzát kell vetni. A tavasszal rajzó legyek inkább ezt a gyenge (csalogató) vetést lepik el s az őszi nem bántják. Az ilyen tavaszi csalogató vetést akkor kell leszántani, ha a fehér álezák már láthatók benne.

Német gazdák azt tartják, hogy bánáti magyar buza némileg ment e légy támadásától, a mennyiben erőteljes vetést ad, a melyben e rovar kevesebb kárt tehet.

Vegyesek.

A fejőstehenek könnyű munkára használva kevesebb tejet adnak, mint azok, melyek munkára nem használtatnak. Erre nézve Babo tett érdekes kísérleteket Weinheimban. Kiválasztott 8 darab korra, hozamra stb. legjobban összeillő tehenet, melyek tökéletesen egyformán lettek etetve; ezek közül 4 db. folyton az istállóban maradt, 4 pedig befogatván, fél nap valami könnyű munkát végzett. Négy hét alatt a be nem fogott tehenek összesen 928 liter, a befogottak pedig csak 862 liter tejet adtak. Ez idő alatt az istállóban maradtak súlya 18 kilogrammal gyarapodott, az igásteheneké ellenben 6 kilogrammal apadt. A végzett munka tehát 63 liter tejbe és 24 klg. husba került; a 63 liter tej értéke 6 krjával = 3 frt 78 kr. 24 klg. élősúly 30 krajczárjával = 7 frt 20 kr. s így a befogott tehenek 4 hét alatt 11 frt értékű hussal és tejjel adtak kevesebbet s így egy munkanap mintegy 40 krba került.

A méhrablás elleni védekezés. A rablástól egyszer és mindenkorra meg fogjuk menteni a méhtörzseket, ha erős törzsekről gondoskodunk, mert a méhek csakis gyenge családoktól szoktak rabolni, az erős védi magát s elveri az esetleg támadókat. Ha azonban a rablás már folyamatban van, nagyon természetes, hogy nem lehet a fenti gyökeres orvoslást egyszerre keresztülvinni, mert ez esetben gyorsan kell segíteni a bajon; a segélyadás pedig a következő: ki kell puhatólnunk, hogy mely családokat rabolják a méhek. A kipuhatólást liszthintés segélyével eszközöljük, s midőn ily módon tudatára jövünk annak, hogy mely család raboltatik, akkor a rablott családot elsőbbséggel dolgozókkal megnépesítjük (harácsolás által), azután pedig a méhestől oly messzire elviszszük, a mely messze a többi családok méhei gyűjtés végett már elrepülni nem szoktak. A távlatban hagyjuk azután e törzset néhány héttig, a mely idő eltelté után régi helyére ismét visszahelyezzük, mikorra többi méheink elfeledik már a multat s nem fog eszükbe jutni a rablást újból megkezdeni.

* MULATTATÓ. *

A levél, a levél ...

*A levél, a levél,
Tovább csügg az ágon,
Mint a meddig tartott
Az én boldogságom.*

*Először keblemre
Tavaszkor borultál.
Még a nyár se múlt el:
Tőlem elfordultál.*

Ablak alatt mit suttog a falevél? ...

*Ablak alatt mit suttog a falevél?
Kikönyöklök úgy hallgatom mit beszél.
Azt beszél, azt susogja szívemnek:
Te is lány vagy, hiába is szeretlek!*

*Leszaladt egy fényes csillag a földre,
Mért nem maradt az égbolton örökre?
Hulló csillag csak azt mondja szívemnek:
Te is lány vagy hiába is szeretlek!*

Pósa Lajos.

Szeretnék lenni ...

*Szeretnék lenni gyöngyfűzér
Sötét hajadban én,
Vagy fénylő esat, ezüstkapocs
Bársonyruhád övén.*

*Szeretnék lenni kis virág
Hullámozó kebleden.
Ott nyilni, illatozni és
Hervadni csendesen.*

Szilágyi Ferencz.

A megkerült leány.

— Palócz história. —

Zöld dombok és sárga buczkák rejtették el a vezekényi majort a világ szemei elől. Arról a görbe tarlóról, hova az öreg Mihók heveredett, nem látszik más, mint két barna fődél, egy hórihorgas kutgém, meg a jegenyefák, melyek akár a sorba rakott seprük, úgy meredeznek a kékszinü magasba. A hétköznapi nesz nem hallatszik ma a széles udvarról, legfőlebb úgy vaktába csaholgat egy-egy kuvasz, vagy a kutgém nyikorog keservesen, ha végén a szél kalimpálja az üres vedret.

A nap magasra hágott a vén Mátra fölé s olyan ünnepélyes arczal tekint végig a hegyeken, buczkákön és dombokon, a hogy a siroki kántor szo-

A szerzetes nővér.

kott végigtekinteni a vendégség tar és nem tar koponyáin, mikor disznótor alkalmával beszélni készül. Mintha az is tudná, hogy ma vasárnap van.

Szeptember közepén vagyunk, az idő kezd áthajolni az őszbe, a tizenegy órai napsugár melegétől rezeg a hűvös levegő; mintha a jegenyék sora is rezegne és rezegnének odalenn a réten a sarjuboglyák.

Az öreg Mihók kanásznak nincs se hétfője, se vasárnapja. Ott jár-kele a sovány tarlókon, dombról le, meg a partnak föl kétszáz süldővel s csak olyankor hever egyet a piros tulipántos egri szürön, mikor az állatok elfeküsznek az árokszélbe delelni. Ott pihen a vén kópé a dombtetőn, mint valami hadvezér, kinek serege a hegy lábánál vert tábornak s meg-megmozgatja két fehér szemöldökét, melynél csak a kurta ősz bajusza bozontosabb s néha egy-egy „nye, nye” kiáltással szól oda a nyugtalan, félálmában is ezivódó jószágnak.

Nem hiába van két szeme Mihóknak, egyikkel a tűzben piruló szalonnát nézi, a másikkal meg a fehérszörű, göndör malaczokra ügyel. Ha harmadik szeme volna, észrevenné tán azt a nyulánk, barna legényt is, ki panyókára vetve pitykegombos kabátját, a dombot megkerüli és úgy közeleg hozzá.

— Adjon Isten, Mihók bácsi!

— Fogadj Isten, felelt az öreg mogorván, föl se tekintve.

— Mit csinál kend, Mihók bácsi?

— Hát lopom a napot, mert egyébre nem való.

— Nekem pedig komoly beszédem van kendeddel, Mihók bácsi; de félek, hogy megharagszik; pedig hiába haragszik, mert meg kell mondanom, a mi a lelkemet nyomja.

— Mérd kurtán öcsém, mint az ispán a komeneziót.

— Mihók bácsi, kelmed tudja, mi járatban vagyok, felelt a legény elérzékenyülve, — kelmed tudja mi járatban vagyok fél esztendő óta.

— Nem tudom én öcsém, mert nem olvasok sem a csillagokban, sem a százesztendő kalendáriumban.

— Mihók bácsi, én szeretem a kelmed lányát!

De már ennyi sok volt az öregnek; felpattant, két szemöldöke egymásnak ugrott, szeméi szikráztak s jobb kezével belekapott hosszú, ezüstös üstökébe.

— Abból ugyan nem lesz semmi, öcsém Bunda János. Az én lányom nem ilyen incezi-fincezi suhancznak való, a milyen ezrivel találkozik Heves vármegyében; kap ilyet százat is mindenik ujjára. Hordd el az irhátat öcsém, mert meggyülik a bajod velem!

— Mihók bácsi, mi gáncsolni valója van rajtam? Meg tudok én élni a magam kenyerén is, aztán meg tanum rá az egész major, hogy eddig még hál' Istennek se nem esaltam, se nem loptam.

— Ott a hiba, felelt reá Mihók végtelen nyugalommal.

Bunda János nagyott nézett, mintha nem akart volna hinni füleinek. Ugy érezte magát, mint az olyan ember, kit a napvilágról egyszerre sötét kamrába taszitanak.

— Hogyan Mihók bácsi, hát azért nézett reám mindig olyan görbén, azért kötötte lelkére juhászék Terkájának, hogy Emérkát úgy óvja tőlem, mint a hogy a birkanyáját óvják az ingoványtól, azért?

— Sok beszédnek sok az alja, dörmögte az öreg. A magunkféle szegény ember nem kap fel az uborkafára, ha mindig csak az ország utját járja. Szemesé a világ. Azért nem becsülöm az olyan embert, ki annyit tud hozzá, mint a ma született kakuk, hogy hol sötét a Mátra. A ki az én lányom után vágyik, az tanulja meg öcsém, hol vannak a keresztutak!

— Mihók bácsi hallgasson meg.

— Pusztulj öcsém, rivalt rá az öreg s egyet fordult a sáros szürön, hogy más darab szalonnát tüzzön a nyársra, mert a beszéd alatt a legjobb falat korommá égett s oda sem hederítve a rimázkodó legényre, valami vén zsványnótát dudolt esorba fogai közt.

Mikorra Mihók visszafordult megnézni, hogy itt lézeng-e még a pernahajder, Bunda János már odébb állott. Az öreg felkászolódt, nyakába kanyarította a ezifra szürt és rosszkedvűen indult utnak. Már bánta, hogy Bunda Jánossal ily magyarul beszélt. Hátha eljár a szája a gyerekeknek; hátha fülebe kerül a dolog az ispánnak, a kinél ugyis rovása van az öreg Mihóknak. Hát szent Habakuk! A mint lekanyarodott a süldők felé, csakugyan ott zökögött az ispán kocsija a vezekényi uton. Maga hajtotta a pejeket, nem nézve se ünnepnapot, se Mihók bácsi rossz kedvét. Mit tegyen? Lebukott egy vízmosásba és meghuzta magát egy fűzfabokor mellett, akár egy megriadt kandur, mely a szomszédék talpas komondorját lesi.

Az ispán leugrott a bakról, mihelyt a kocsizörgésre fel-feltápáskodó süldőket meglátta.

— Mihók, Mihók, hol van a vén mákvirág? — kiáltá. Itt hagyta a süldőket, szólt a kocsishoz, s azalatt odabenn üti a huszonegyet a juhászéknál. No hiszen megállj öreg, majd adok én neked makkhetest. Két forint büntetés neki! És elővette jegyzőkönyvét, hogy a két pengőt beírja.

— Itt vagyok tekintetes uram, makogott az öreg a haragtól elsápadva.

— Megvannak a süldők?

— Meg, instállom.

— Hadd lássuk! Hajtsa ki őket az utszélre . . . ott van harmineznegy, odébb negyvenhat, az nyolezvan . . . Hatvankettő meg ötvennégy . . . Még hiányzik, zörgesse csak meg azt a könyököt!

És az öreg zörgette a bokrot, a hogy birta, futkosott a keskeny, utszéli árokban, mint egy el-tikkadt agár, de a hiányzó süldők nem kerültek elő.

— Mihók, kend egy vén gazember. Érti?

— Igenis értem.

— Mihók, ezt a hiányzó négy süldőt nekem három nap alatt előkeríti, különben kifelé áll a szekere rudja, érti?

— Igenis értem.

Ezzel az ispán felugrott a bakra és hajtott a vezekényi major felé, hol a különböző hangu kuvaszok és komondorok éktelen ugatással üdvözölték, míg az öreg állt, mint egy rozszant kapufélfá és vakarta a füle tövit, dicsérvén az ispánt, Bunda Jánost s vele együtt az egész becsületes emberiséget.

Mihók bácsi a mátrai kanászok közt egyike volt a főtrafikusoknak, a ki összeköttetésben állt a többi hasonszőrü urakkal Egertől Gyöngyösig, sőt le egész Kompolthig meg Tarna-Örsig. Neki ritkán lopták el a jószágát anélkül, hogy ne tudott volna róla, mert hiszen a mátrai kanászok közt olyan hire volt, mint Ábrahámnak a zsidók között. Azért tartották a vezekényi majorban a főfő mestert, mivel az ő kezén voltak a legbiztosabb kézen a kondorszőrü, szőke malacok. Ha valamije hiányzott, csak ráivallt az ispán, mire Mihók nyakába vette a Mátrát, melynek minden odvas faját ismerte s pár nap múltán élve-halva, de meghozta az ellopott jószágot.

Csakhogyan ez egyszer vakarta a füle tövit, mert nem tudta felfogni, ki hajthatta el a négy süldőt. Bunda nem tette, mert hiszen ártatlan, mint a ma született kakuk, mert hiszen gyónni jár a paphoz, sőt még bucsujáráskor is ott bandukolt minap Egerbe vagy két tuezat vászonzeseléj között. A reeski cigányokra gyanakodott az öreg, kik tegnap jöttek Vezekénybe a téglavető Gugyiékhoz, s vagy két órával azelőtt vonultak fel a szakadékos hegyi ut, a Szurdok felé.

Mogorván hajtotta be süldőit a vezekényi majorba; hiszen pusztá kézzel, tarisznya és pásztorbot nélkül csak nem vehette nyakába a Mátrát. A hamiskás, barna szemü Emérka leste már apját. Alig várta be, hogy az öreg apróra elmondja, mire van szüksége s kenyér, szalonna, főtt tojás, pálinka ott volt az asztalon. Oda támasztotta az állig érő hegyi botot is Emérka, a kurta, piros szoknyás, fehér lábikráju, takaros teremtes. Kitanulta ő rég, mire van szükség ilyenkor az öregnek.

— Isten áldjon, szólt vissza a félig nyilt pitvarajtóból, de aztán a Bundának hire ne legyen a házam táján, mert hátra kötöm mind a két sarkodat!

Mihók bácsi nekivágott a cserfaerdőnek, melyről már tépegetett egy-egy korán sárguló levelet a szeptemberi szél s úgy vándorolt hegynek le, partnak fel, állig érő botjára támaszkodva, le-letörülve ránczos homlokáról a gyöngyöző verejtéket, akár egy földönfutó. Megjárta a kúrthi majort, hol a számadó juhász konyeres pajtása volt, meg az erdőt, hol néhány gallyszedő asszony szoknyája piroslott, akár buzában a pipaes, meg Reesket, mely

Be jó volna! . . .

zengett a süldőlányok énekétől, meg Parádot, hol a cigány álmosan huzta az oszladozó vendégnek. Megemelte pörge kalapját a gyönyörű sasvári kastély előtt, felkutatta a fél Mátrát Sasvártól Gyöngyösig; rövid volt éjjele, hosszú a nappala, hanem az elveszett süldőket nem találta sehol.

Harmadnapra hazajött és boszusan rugta be a béresház csukott ajtaját.

— Emérka éhes vagyok, volt első kiáltása, a mikor belépett és kiürült tarisznyáját a pitvar sarkába dobta.

Semmi válasz.

Átballagott a juhászékhöz, hátha ott tereferéllyánya a kenderhaju Terkával.

— Nincs itt, tegnap óta nem láttuk, pedig utána mentünk Pétervárig, mikor az egyik cigányleány elbeszélte, hogy látta a patakon átmenni és hogy azt kiáltotta vissza: Világgá megyek, mert az apám nem akar feleségül adni Bunda Jánoshoz.

Mihók bácsi körül forgott a szoba, forgott az asztal, kemence, ágy és az elszáradt barkával ékes Máriaképek; belekapaszkodott az ajtófélfába, hogy meg ne tántorodjék.

— Tyü, a kaeskarings kigyó . . . és Mihók bejárta a major minden zugát, kereste Emérkát, de

végre hazament és háta mögött bereteszte az ajtót. Sirt az öreg mérgében, fájdalmában, akár egy szoknyás gyermek és hideg verejték gyöngyözött homlokán, mintha csak a nyavalya környékezte volna. Bunda János, meg az elveszett Emérka, az elveszett süldők és a haragos ispán, a kiszóratással és földönfutással egyetemben, mint a seprős boszorkányok az éjféli tüzet, úgy körülánczolták fölhevült agyát, hogy vén kópé létére csak nehezen tudta visszanyerni hidegvérét.

— Utána megyek és visszahozom, szólt végre. E közben halk kopogás hallatszott az ajtón és ismétlődött kétszer, háromszor is, mert Mihók hallgatott, mint vizben a hal s még a főispánt sem eresztette volna be, úgy kikelt önmagából. De a kopogás nem szűnt meg.

— Nem vagyok itthon, szólt végre Mihók, türelmét veszve.

— Mihók bácsi, ereszszen be, szólalt meg odakünn elfojtott hangon Bunda János.

— Jókör jössz, te csábitó, te hamis gyónóezédula; láttad tán a leányomat?

— Mihók bácsi, miért sir kelmed? szólt János, mikor az öreg bebocsátotta, hogy olyan Rózsa Sándor-féle szemekkel méregesse végig, a mitől más embernek borsózott volna a háta.

— Nem sirtam én öcsém, csak náthás vagyok.

— Mihók bácsi, mi baja van?

— Add vissza a leányomat, te pernahajder!

— Ne fojtson meg, Mihók bácsi, legyen jó dolga, beszéljünk okosan, hátha visszahozom Emérkát, ide adja nekem feleségül?

— Nem én, öcsém.

— Hátha a süldőket is megtalálom?

Vén Mihóknak nagyra nyílt föl mindkét szeme s valami kis fogyatékos világosság kezdett derengeni kifáradt agyában, de azért bizalmatlanul veté oda:

— Mit okoskods, hisz nem te loptad el őket!

— Hátha igen, a süldőket is, Emérkát is

Mihóknak kezdett a két szeme keresztbe nézni; furesa dolgokat ért meg vén korára, majd megkancsalodott tőle. Bezzeg a Bunda János dolga nagyot fordult a mult vasárnap óta!

— Az már más, felelte röviden

Bunda János erre nagyot nevetett s az udvarra rohant, hogy ujjai közt jó nagyot füttyentsen a zugó Mátra felé, a mitől megriadtak a szunnyadó kuvaszok és vad ugatással rohantak el a vezekényi uton. Kis vártatva egy karesu parasztleány jelent meg a pajta sarkán. Ezerránczu piros szoknyáját kaczerul libegtette a szél, a mint egy hosszú száraz ággal terelte a négy göndör, szőke süldőt maga előtt.

Képeinkhez.

A szerzetes nővér. A hol a harezai zaj elhangzott és nem maradt egyéb utána, mint az elvérzett hadfiak holtteteme és a sebesültek jajszava, ott jelenik meg az irgalmas nővér, Krisztus tanainak szeplőtlen követője, az ő csodatevő orvosszereivel, hogy enyhítse azokkal a gyilkos golyó okozta fájdalmakat. Egy tapasz, egy cseppnyi a csillapító szerekből jótékony, csodatevő balzsama a nehéz sebesülteknek. Mai képünk épp ezt a jelenetet ábrázolja, midőn a szerzetes nővér megjelenik a csata színhelyén s ápolás alá veszi az elesett hadfiakat. A hegyszorosban, mely ádáz küzdelmeknek volt tanuja, két sebesült katonát vesz ápolás alá az irgalmas szerzetes nővér.

Be jó volna! . . . Pisti meg a kis Juliska hazafelé menőben vannak az iskolából; velük tart hűséges bajtársuk, a Bundás kutya is. Gondtalanul bandikál a kedélyes társaság, de a mint a sánta Sebőkék portája előtt viszi el az utjok, Pisti egyszerre megállásra inti a csapatot. Az ám, az imposztornak megakadt a szeme a szép nyári almákon, a melyek a Sebők bácsi kertjének egyik fájáról csábitólag integetnek a kis karaván felé. Mind a két pulyának ugyancsak korog már a gyomra, nem csoda, ha az inyesiklandozó gyümölcsök lebilincselték a figyelmüket. „Nézd csak Juliska, be jó volna abba a nagy, sárga almába beleharapni“, szól a fiatal Ádám, mire Éva leánya szintén sóvárogva sóhajt fel. „Bizony jó volna!“ Ezt a kedves kis falusi jelenetet élethűen ábrázolja mai képecskénk. Élőreláthatólag az lesz a folytatása ennek a nagy bámulásnak, hogy Pisti öcsénk leteszi az iskolai szereket s felágaskodik a kerítésre, a honnan majd a kíváncsok csemegével megtömi zsebeit, de hajh! rossz vége lesz ennek, mert akkorára Sebők néni is bizonyosan előkerül valahonnan a kert hátuljáról s ugyancsak megzavarja ez éhenkórász karavánt.

Apróságok.

A börze eredete. Mindeddig nem tudták kideríteni, hogy honnét származik a „börze“ elnevezés, abban mégis megegyeznek, hogy Bruges városa volt az első, a hol ez az intézmény létesült. Ebben a városban volt ugyanis a XVI. században a nyugoti hanzaszövetség főbankja, melynek épületén a bank ezimere (három erszény, kőbe vésve) diszlett. Sokan tehát az hiszik, hogy az erszényből (bourse) származott a börze elnevezés. Mások pedig azt mondják, hogy az említett banképület egy Van der Bourse nevű család tulajdonát képezte, mely nevet aztán átvitték az intézményre is. Bruges után Veneze és Amsterdam voltak az első városok, a hol börzét alakítottak. Németországban csak később

honosult meg. Franciaországban az első börzét 1549-ben létesítették Toulonban, II. Henrik alatt, a másodikat pedig 1556-ban Rouenban. A XVI. század végén már Európa majdnem minden városának volt börzéje.

A csár frakkja. Egy pétervári lap elmeséli, hogyan kellett II. Miklós csárnak párisi látogatásakor frakkot szereznie. II. Miklós nem szereti az ezivilruhát s annak idején nagyon örült, amikor a matróruhát, melyet gyermek korában és ifjú éveiben viselt, végre föleserélhetette az uniformissal. Bármily gazdag is a csár, egész párisi utazásáig nem volt frakkja. A frakk, amelyre nem igen gondolt senki, azonban benn volt a párisi programban s ezért elő kellett teremteni. Valósággal majdnem úgy jött létre, mint valami nehéz állami ügy. Egy adjutáns hozta hírül az udvari szabónak a császári parancsot:

— Ön tud, ugy-e, csinálni frakkot a legújabb párisi divat szerint?

— Hogyne. De minek oly hirtelen? . . .

— Nem nekem kell, a fölséges urnak van rá szüksége.

A csár szabója azonnal küldött valakit Párisba, hogy tanulmányozza a legújabb divatot. A frakk a meghatározott időre készen volt s a pétervári udvarnál kiszámították, hogy mennyibe kerülhetett. E számítások szerint a frakk ára volt: 2 méter posztó 50 rubel; selyembélés 35 rubel; gombok, ezérna stb. 15 rubel; „facon“ 100 rubel; tanulmányut Párisba összesen 400 rubel; három-napi tartózkodás Párisban 100 rubel; összesen 700 rubel, körülbelül 875 forint. E drága ruhadarab számláját még nem látta ugyan senki, de minden valószínűség szerint még nagyobb volt. Azt mondják, hogy amikor II. Miklós megpróbálta a frakkot, nagyon kellemetlenül érezte magát benne.

Négyszög-talány.

Gombkötő Margit-tól.

1.	G	G	L	R
2.	E	E	E	Cs
3.	E	Cs	E	Cs
4.	Cs	E	E	E

Ezen négyszög betűi úgy állíttassanak össze, hogy a következő fogalmakat adják:

1. Kis gyermekek a szépet így nevezik,
2. Ez meg község, Nógrádmegyében fekszik.
3. Ez Dunántul egy kis pataknek neve,
4. Ez meg város, váráról főnnáll hira.

A megfejtők között egy regénykötetet fogunk kisorsolni. Megfejtési határidő augusztus 1.

Lapunk 28. számában közölt kockarejtvény helyes megfejtése:

„Afrika“.

Helyesen fejtették meg: Koleszárits Ferenczné, Eperjessy Gizella, Nikodem Vilma, Unger Kornél, ifj. Szathmáry Sándor, Gondí Géza, Bogdán Márton, Navreczki József, Kapeller János, Juhos István, Tomajka Mátvás, Major Miklós, Illinger Dezső,

Herezeg József, Sálczer Vilmos, Derzsi Domokos, Tabi András, ifj. Szita Mihály, Sárkány József, ifj. Borza István.

A sorshuzásnál Nikodem Vilma k. a. (Kis-Jenő) neve jött ki elsőnek, kinek a kitűzött jutalomdíj gyanánt Gárdonyi Géza „Pöhölyök életéből“ című elbeszélését megküldöttük.

LEVELES-SZEKRÉNY.

Toth Bálint urnak. Az illető ur Győr-Szent-Mártonban lakik. — **L. F.** urnak, *Mikefa*. Köszönjük, rövidesen felhasználjuk. — **Dezső Bálint** urnak. Ön panaszkodik, hogy községében ihatatlan bort mérnek. Erről eszünkbe jut az az adoma, amely szerint a beteg panaszkodott, hogy nagyon fáj a karja, ha megnyomja. „Hát ne nyomja meg“ — volt az orvos válasza. Hát ne igyék ön bort. Ez a legjobb orvosság, mert a bortörvény ugyan jól meg van csinálva, de a gyakorlatban ritkán jut eszébe valakinek, hogy azt végre is hajtassa. — **F. P.** urnak, *Leányfalva*. Arra igen bajos a válasz, hogy micsoda élvezet van a biciklizésben (magyarabban: kerékpározásban.) Annál kevésbbé tudunk válaszolni arra, vajjon a biciklisták üdvözülnek-e? Nincs kizárva, hogy ők is a paradicsomba jutnak, csak hogy természetesen nem biciklin. Különbözik van egy bibliai idézet: „Szenvedőké a mennyek országa“. Azok a biciklisták tehát, akiket sokszor elrug magától a vasparipa, vigaszt meríthetnek ebből a mondásból. Ilyenformán azonban bicikli nélkül is vigasztalhatja magát az ember, ha p. o. a fejével neki szalad a falnak, mert ezzel is eléggé megszenved az ember koponyája. Ne tessék tehát biciklit venni.

Haller Ferencz urnak. Az országházat bármikor megtekinthetik csak jelentkezzenek e végett az országház építő irodában. — **8180 sz. előfizető.** A nevezett szövetkezetre vonatkozó küldeményt megkaptuk, majd utána nekünk s megírjuk, hogyan áll a szövetkezet ügye. — **Egy régi előfizető, Bihar-Diószeg.** A Plymouth Rox tojások vétele ügyében forduljon *Igaliné Karnász O.* urnához, (Harasztí, Pestm.), ki darabját 10 krral számítva adja. **Özv. K-né, Tokaj.** A boszniai letelepedés ügyében forduljon a *pricedori* gazdasági iskola igazgatójához, (Banyaluka mellett), ki e tekintetben részletes felvilágosítással fog szolgálni.

ELSŐRANGU HAZAI GYÁRTMÁNY.

Gőzcséplők

Pontos cím:

**ELSŐ MAGYAR
GAZDASÁGI GÉPGYÁR
részvénytársulat
BUDAPESTEN.**

Magyarország legnagyobb és egyedüli
gazdasági gépgyára,
mely a gazdálkodáshoz szükséges
összes
gazdasági gépeket gyártja.

Rendelések megtétele előtt kérjük minden szakbavágó kérdéssel bizalommal hozzánk fordulni.

RÉSZLETES ÁRJEGYZÉKKEL
és szakszerű felvilágosítással díjmentesen szolgálunk.

Szecsavágók

Morzsolók

Borpresek

Vetőgépek

Ekek

Budapesti piaczi árak.

Budapest, július hó 24-én.

Gabona. (Árak métermázsánként értendők.) Buza 76—81 kg *tisza-vidéki* 13.10 frttól 132.0 frtig, *pestvidéki* 12.70 frttól 13.00 frtig *fehértalgai* 12.10 frttól 12.90 frtig, *bácskai* 00.00 frttól 00.00 frtig *bánsági* 00.00 frttól 00.00 frtig.

Rozs 70—72 kg. 8.00 frttól 8.50 frtig.

Árpa: *takarmánynak* 60—62 kg. 6.70 forinttól 6.90 frtig *égetni való* 62—64 kg. 7.00 frttól 7.50 frtig, *sörfőzdei* 64—66 kg. 8.00 frttól 9.50 frtig.

Zab 39—41 kg. 8.60 frttól 8.75 frtig.

Tengeri 78—82 kg. 5.20 frttól 5.30 frtig.

Liszt ára 100 kg.-ként.

Sz.	0	1	2	3	4	5	6	7	8
	20.50	19.60	18.40	17.30	16.80	16.—	15.—	14.—	6.30

Buzakorpa, finom 4.50—4.55, durva 4.00—4.15 frt zsákkal együtt

Marhavásár fizetnek páronként: *elsőrendű jármos ökörért* 317—355 frtig; *középmínőségűért* 270—295 frtig; *gyenge minőségűért* 200—240 frtig; *hízott magyar és tarka ökör jobb minőségű, mm.-ként élősulyban* 30—35 frtig, *hízott magyar és tarka ökör közepminőségű* 26—31 frtig. *Fejős tehén, magyarfajta* 21—32 forintig, *tarka* 21—24 frtig mm-ként. *Élő borju* 1 kgr. élősulyért fizetnek minőség szerint 28—40 krt. *Vágott borju* 1 kgr. hussulyért fizetnek 56—58 kr.

Sertésvásár. (Kőbánya.) 100 kgr.-kint élősulyban 4% és 45 kgr. levonás az életre. *Elsőrendű* 300—380 kgr. nehéz sertésért 59—59½ frt., *vidéki sertés könnyű páronként* 250 kilóig 59—59½ frt.

Baromfivásár. *Lud*, sovány, páronként 1.80—3.00 frtig, *kaesa* 1.60—2.40 frtig, *tyúk* 0.90—1.20 frtig, *csirke* 60 kr.-tól 120 krig, *kappan* 1.80—2.40 frtig, *pulyka* 2.60—6.00 frtig.

Vegyesek. *Tojás* 100 db. 2.50—3.00 frt. *Szalonna* 80—85 krajezár. *Vaj* Ia. 110—120 kr., IIa. 80—110 kr. *Olvasztott vaj*

ORSZÁGOS MAGYAR

KÖLCSÖNÖS BIZTOSÍTÓ-SZÖVETKEZET

BUDAPESTEN, VIII. ker., József-körut 8.

Alakult 1894. évben.

Elnök: Teleki Géza gróf. Alelnök: Csávossy Béla. Igazgatósági tagok: Andrassy Géza gróf, Bujanovics Sándor, Desseffy Aristid, Püspöky Emil, Rubinek Gyula, Szentkirályi Kálmán, Szilassy Zoltán, Szönyi Zsigmond, Teleki Sándor gróf. — Vezérigazgató: Szönyi Zsigmond.

Az Országos Magyar Kölcsönös Biztosító Szövetkezet a gazdaközönség általános elismerése szerint híven megfelel hivatásának: folyton fejleszti a reformokat, melyeket a gazdaközönség évek óta sürgetett és a károknak gyors és méltányos kiegyenlítésével a felek teljes megelégedését vívta ki magának, az

épület és átalány (pauschal) biztosításnál

rendkívül mérsékelt díjaival tetemes megtakarítást tesz lehetővé a szövetkezet pusztán csak a díjakat számítja fel a megfelelő kincstári bélyeggel; minden más illeték kizárásával.

A szövetkezet elfogad

6 és 12 évre szóló jégbiztosításokat

is és a feleknek 6 éves biztosításnál 10%, 12 éves biztosításnál 20% **díjengedményt** ad, mely a díjból évről-évre levonatik. A jégbiztosítási feltételek mindenben a gazdák kívánalmainak felelnek meg.

Kis gazdák, ha huszan egyszerre, egy csoportban, de külön-külön ajánlattal termésüket biztosítják 10% engedményben részesülnek.

Bővebb felvilágosítással szolgál az **Igazgatóság Budapestben, (József-körut 8. sz.)** és a **vidéken létesített ügynökségek.**

60—60 kr. Mész sárga csurgatott 40—70 kr. *Burqonya* sárga 2.20—2.40, rózsa 2.00—2.20, közönséges 2.10—2.50 kr., *paprika* 30—60 frtig, hüvelyes paprika 18—52 frtig métermázsánként.

Juhvásár: *hízalt ürü* páronként 19.00—23.00 frt, *feljavított juh* 12—15 frt, *kiverő juh* 12.00—14.00 frt, *kecske* 6—7 frt.

Egyéb magvak: *mák* 24—34 frt; *bab* fehér nagyszemű 6.90—7 frt, *apró* 7—11.00 frt, *tarka* 6—6.60 frt, *lenese* 8—9 frt, *borsó* héjas 10.50—13.60 forint, *köles* 4.75—4.75 frt, *kendermag* 7.95—8.00 frt, *repce* 13.00—13.50 frt. *Lóhere* 35—42 frt mm.-ként.

Takarmányvásár. *Réti széna* 2.00—2.60 frt, *alomszalma* 1.35—1.40 frt. forint, *zsupszalma* 1.90—1.90 frt, *84—92 frtig, tehénbőr*

Bőrök. *Ökörbőr száraz* 11—18 kgr-ként 84—92 frtig, *tehénbőr száraz* 84—92 frt. *Nyers ökörbőr* (20 kg.-tól 35 kg.-ig) 32—37 frtig, *tehénbőr nyers* (20 kg.-tól 45 kg.-ig) 33—41 frtig. *Juhbőr* gyapjas, páronként 32—34 frt.

Gyapju. *Egynyiretű mosott bécsi mázsa* (56 kg.) 60—70 frt. *Két nyiretű mosatlan* (100 kg.) 30—50 frt.

Törleszt. kölcsön földbirtokokra.

Kölcsön a valódi becsérték háromnegyed részéig 20—60 év közti időre **kézpénzben.** Birtokos felmondhat, pénzügyintézet nem mondhat fel. Csekély kamattal tőke is törlesztetik. — **Lebonyolítás legrövidebb idő alatt.**

— **Convertálás bélyeg- és illetékmentes.** — **Semmi előleges költség.**

Minden felvilágosítás **díjtalan.** Beküldendő csakis telekkönyvi kivonat és kataszteri birtokiv másolat.

Ingatlan- és Jelzálog-Forgalmi-Intézet,
Budapest, VI., Váci-körut 39.

Intézetünk az egyedüli, mely az ország minden megyéjéből, hatóságok, testületek és a legtekintélyesebb földbirtokosok által okmány-szerűleg ajánlva van.

A NAGY KRACH!

New-York és London nem kímélték meg az európai szárazföldet és ezért egy nagy ezüstáru-gyár indítatva érezte magát, hogy az egész készletet csak a munkatársai egy kis kárpótlása ellenében eladja. En meg hatalmazva vagyok ezen megbízást teljesíteni. En ehát bárkinek megküldöm a következő tárgyakat pusztán a kárpótlásért, **6 frt 60 krért;** és pedig:

- 6 darab finom asztali kész, valódi angol pengével,
- 6 " amerikai szab. ezüst vellt egy darabból,
- 6 " " " " evőkanalat,
- 12 " " " " kávéskanalat,
- 1 " " " " levesmerőt,
- 1 " " " " tejsmerőt,
- 2 " " " " tojás-serleget,
- 6 " angol Viktoria-tálca,
- 2 " igen hatásos gyertyatartó,
- 1 " teaszűrőt,
- 1 " finom cukorporzó

44 drb összesen 6 frt 60 kr.

Mind e fenti **44** tárgy elébb 40 forintba került és most csak **6 frt 60 kr.** minimális áron kapható. — Az amerikai szabad. ezüst egy kívül-belül fehérém, mely ezüst színűt 25 esztendeig is megtartja, a miért szavatoltatik. Legjobb bizonyíték, hogy ezen hirdetés

nem csalás. Kötelezem magam itt, a nyilvánosság előtt, bárkinek, kinek az áru nem tetszik, a pénzt visszaadni és senki sem mulassza el azt a kedvező alkalmat, hogy ezen díszes garnitúrát megszerezze, mely gyönyörű

alkalmi és nászajándékul,

továbbá minden jobb háztartásba kiválóan alkalmas.

Egyes egyedül kapható

HIRSCHBERG A.-NÁL az egy. amerikai szab. ezüstgyárak főigazgatója
Wien, II., Rembrandtstrasse 19—17. Telefon 7114.

Szétküldés a vidékre utánvétellel vagy az összeg előzetes beküldése ellenében.

Ehhez **TISZTITÓPOR 10 kr.**

Valódi csak az oldalt látható védjeggyel (egészségi fém).

Kivonat az elismerő levelekből:

A küldeményt megkaptam s nagyon meg vagyok vele elégedve, kérek még egy küldeményt remek garnitúrát 6 frt 60 krért. Kolozsvár, *Báró Bánffy*.

A remek garnitúrával teljesen meg vagyok elégedve. Laibach, *Bartsch Ottó*, kapitány a 37. gyalogezrednél.

A küldeményt megkaptam és azzal teljesen meg vagyok elégedve, kérek még egy ugyanilyen küldeményt. Bozovics, *Keresztes Sándor*, főszolgabíró.

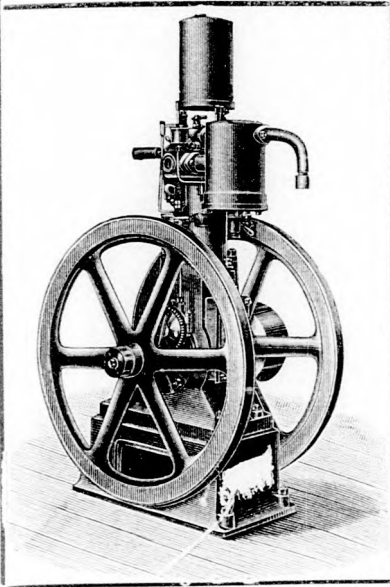

Ganz és Társa

vasöntöde és gépgyár részv.-társaság

B U D A P E S T E N.

Petroleum és benzinmotoraink,

petroleum és benzin
lokomobiljaink

(Bánki és Csonka szab.
rendszere.)

adómentes és-
ványolajjal
a legolcsóbb
hajtóerő.

Hatósági engedély
nélkül
bárhol felállítható.
nem tüzesélyes.
egyszerű, tartós
szerkezetű,
gépszere nincs
szükség.

Árjegyzéket kívá-
natra küldünk.

Mult évi forgalom 25223 métermázsá.

Felhívjuk a t. cz. gazdaközönség figyelmét

a budapesti

gyapju-aukciókra,

melynek idei **második** sorozata

szeptember hó 21. és 22-én

fog megtartatni. Az aukciókra felkül-
dött és „Gyapjuárverési vállalat Budapes-
ten, Dunaparti teherpályaudvar” czimzett
gyapjuküldemények a M. Á. V. összes vonalain
tetemes díjkedvezményben valamint ingyen rak-
tározásban részesülnek.

Mindennemü felvilágosítással szolgál:

Heller M. s Társa

Budapest, V., Erzsébet-tér 13.

Kurcz Lipót és Társa

photozinkografiai műintézete

BUDAPEST, VIII., Szentkirály-utca 13.

Készíti:

mindennemü nyomtatványhoz szükségelt

Glichéket

Chemigrafia, chromotypia, photo-, (auto)-
typia, fametszet stb. utján.

Térképek, tervezetek, alaprajzok

photolithografailag legszebben és legolcsóbban sokszorosítottak.

Vidéki megrendelések pontosan és jutányosan eszközöltetnek.

MÉHÉSZET

a legszebb foglalkozás.

Kérjen

Képes árjegyzéket
(ingyen).

JOÓ ISTVÁN

kereskedelmi méhtelepítő

Komárom.

— 3 havi hitel. —

GRAEPEL HUGÓ

gép- és rostalemez-gyár, malomépítészet

Budapest, V. ker., Külső váczi-út 46. szám.

Marshall, Sons & Co. Lmtd

angolországi gépgyár vezérigényke ajánl utolérhetlen szerkezetű és minőségű Marschal-féle

gőzmozgonyokat és gőzcséplőgépeket,

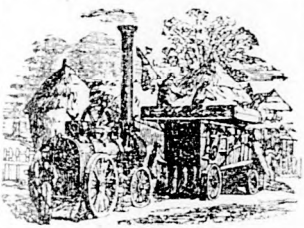
szabadalmazott

kombinált gabona- és lóhere cséplőgépeket két cséplődobbal,

szabadalmazott gabonacséplőgépeket kombinálva kukoriczamorzsolóval, — Gibás-féle szabadalmazott kazalozó
készüléket (golyát), Harrison-féle „Albion” őrlőgépeket.

Malomépítészetl osztályom elvállal gazdasági malmok, magas- félmagas-
és vámorló-malmok teljes berendezését és takarmánykamrák felállítását.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

A szőlő és gyümölcsfák permetezésére, franciaországi tapasztalatok szerint a

részszappan

bizonyult a leghatásosabb s viszonylag a legolcsóbb szernek. (Lásd Mezey Gyula gazd. akad. tanár úr ismertetését a „Köztelek“ múlt évi 58-ik számában.)

100 liter részszappan-habarékot, melegítés segélyével a vizen kívül $\frac{1}{2}$ klg. rézgáliczból és 1 klg. gyantaszappanból; hideg uton pedig 2 csomag gyantalisztes kecskeméti porból és $\frac{1}{3}$ klg. mészből lehet előállítani. Egy csomag gyantalisztes kecskeméti pornak az ára 25 kr., a súlya 85 gramm, s tartalmaz 250 gramm gyantalisztet és 600 gramm kecskeméti port. Ezen anyagok a részszappan elkészítése és alkalmazására vonatkozó utasítással együtt

Mayerfi Zoltántól

Kecskeméten szerezhetők be.

ALFA SEPARATOR (RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG)
 ezelőtt PFANHAUSER A.
 ALFA-SEPARATOROK (LEFÖLÖZŐ-GÉPEK)
 MINDENMŰ TEJGAZDASÁGI ESZKÖZÖK.
 Tejgazdasági telepek teljes felszerelése.
 * BUDAPEST *
 VII. ERZSÉBET-KÖRÚT 45.
 (ROYAL SZÁLLODA)

Magyar Mezőgazdák Szövetkezete, Budapest, V. Alkotmány-utca 31.

Több évi tapasztalat után bizonyult, hogy a világ legjobb s eddig felülmulhatatlan és legtökéletesebb, a tartósságánál fogva a legolcsóbb permetezőgép a „VERMOREL“-féle valódi

• **ECLAIR** •

peronospora permetező mely eddig minden versenynél az elsődíjat nyerte el.

Kizárólagos magyarországi képviselő szövetkezetünkél.

Ára 20 forint csomagolással.

AUSSIGI I^a. „RÉZGÁLICZ“

jegeczek en vegytiszta a peronospora elleni védekezésre a gyakorlatban eddig legjobbnak bizonyult gyártmányt és egyéb permetező anyagokat szavatolás mellett, ugy szintén „Raffia hancsó“, legjutányosabb árban ajánlunk.

MEGJEGYZÉS.

Szőlőpermetezés céljából szövetkezetünk által szállított és igazolványunkkal ellátott rézgálicz küldeményeket a M. A. Vasutak circa 40% díjkedvezményvel szállítják.

I^a Rézgálicz 98-99%

jegeczekben és örölve és egyéb permetező anyagok továbbá

Szuperfoszfát,

chilisalétrom,
 kénsavas-káli,
 kénsavas-ámmon,

Szőlőtrágya-compositio

és egyéb műtrágyaféléket legjutányosabban ajánl:

a „Hungária“ műtrágya, kénsav és vegyi ipar részvénytársaság Budapest, Váci-körút 21.

„Pátria“ irodalmi és nyomdai részvénytársaság, Budapest, (Köztelek.)